

# Melodies de la mar

*Música: Arnau Tordera; lletra: El Sostingut*

El meu avi sempre em canta  
quan la lluna mira el port,  
i recorda aquell vaixell  
que es va perdre buscant el nord.  
Els mariners l'esperaven,  
amb el cor ple d'emoció,  
i a l'Havana ressonava  
el record d'aquell canó.

Ai, la mar! Ai, la mar!  
Quants secrets que sap guardar.  
Ai, la mar! Ai, la mar!  
Canten ones i gavines,  
melodies de la mar.

Em parlava d'una barca,  
pintada amb els colors del sol,  
que ballava entre gavines  
com la bella Lola al port.  
La barca xica la seguia  
amb els vents al seu favor  
i al ritme de les onades  
navegava a l'horitzó.

Diu que un dia molt llunyà  
va veure un llop de mar  
que cantava amb veu ben fonda  
els records d'un temps passat.  
Parlava de l'Empordà  
i del vent que el fa cantar,  
de tants peixos que hi pescava  
i d'amors que van marxar.

Ai, la mar! Ai, la mar!  
Quants secrets que sap guardar.  
Ai, la mar! Ai, la mar!  
Canten ones i gavines,  
melodies de la mar.

En una vella taverna  
els mariners solien cantar  
històries del meu rebesavi,  
que un dia a Cuba se'n va anar.  
Des de la sorra de la platja,  
amb un somriure d'il·lusió,  
dic mirant a l'escullera:  
"Mare, vull ser pescador."

Ai, la mar! Ai, la mar!  
Quants secrets que sap guardar.  
Ai, la mar! Ai, la mar!  
Canten ones i gavines,  
melodies de la mar.  
Canten ones i gavines,  
melodies de la mar.